

וישנו בסתור המשנה, מأكل אותו הרוש, בשר בחלב היה וגבינה עם בשר, פרט למאכלים אחרים, וזה עלה לו על שלחונו בכל יום.

ורניאל שונשר מריה, פשׂורקו מה לגב האריות, השפלה בצלם ובוננו, ולא שנה צלמו לצלם אחר, וכן חבלו פחדו ממנה האריות ולא חבלו בו. ואותו רישע, בטענה שהעבירה ממנה מלכותו ימדורו היה עם חיות השרה, העבר ממנה צלם פניו, ואותו יומם לא נרא צלמו אלם של אדים, וכל בהמה שבאה, נראתה לה בצלם של מינה ונקבת, וכלם קיינו באמים עליון, ובכמה פעמים קייו אוכלותו אותו חיות השדה וולת נגר עליון הענש הזה, מושום שכחוב (רביקון א) והוא במלכים יתקלט, משום לכך כל התקלטו בו כל אותו זמן.

בא וראה מה בטור, ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב (ע"ז) מן כל תילדים האכלים את פת בג המפלך. נראה מראיהם טוב - שצלם רבים לא זו מהם, ומאחרים זו. מי גרים את זה? משום שלא נגעולו בעועל מأكلיהם. אשרי חלקים של ישראלי שכחוב בהם, ואנשי קדש תהינו לי.

ואל משה אמר עליה אל ה' וגוזן. ואל משה אמר - מי אמר? זו שכינה. עליה את ה', בכתוב שמות ט' ומשה עליה אל האלים וגוזן. וירא אליו ה' לפיה כל זה? לקים עולם ברית, כי חרי נפרעה, מה שלא יצאו לכך ממצרים, שנמלטו ולא נפרעה, וככאן חרי נפרעה ונכנסו בברית הקדש, שכחוב שם שם לו חוק ומשפט. ושם נסחו - באות קדש ה' זו שנגלתה בהם, וככאן התקימה בהם על ידי משה מילת הברית, שכחוב ויקח משה

בסתימה דמתניתין, מיכלא דההוא רישע, בשרא בחלבא היה וגבינה עם בשרא אחראין, ודא סליק ליה בפתחויריה, בכל יומא.

רניאל דאסתר מאהאי, בדרומו יתיה דמאריה, ולא שני צולמיה לצלמא אחרא, ועל דא דחלו אריווותא מניה, ולא חבלוה. ובההוא רישע, בשעתה דמלכotta אהעדי מניה, (רניאל ז) ועם חיית ברא היה מדוריה, אהעדי צולמא דאנפוי מניה, ומזה הוא יומא, לא אהעדי צולמיה, צולמא דזיניה, ונוקביה, והוו אהעדי ליה, צולמא דזיניה, ובכמה זמנים הוא אכלין ליה חיית ברא, בדר' אתגרור האי עונשא עליה, בגין דכתייב, (רביקון א) והוא במלכים יתקלט, בגין פה,

כלא יתקלטו ביה, כל היה זמן.

ח' א' חזי, מה כתיב, (רניאל א) ולמקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב מכל תילדים האוכלים את פת בג המפלך. נראה מראיהם טוב, מצילמא דמאריהון לא אהעדי מניהון, ומאתרני אהעדי. מאן גרים בא. בגין דלא אתגרר בגיעויל מיכליהון. זכהה חולקיהון דישראל, דכתייב בהו, ואנשי קדש תהוון לי.

יא' אל משה אמר עליה אל יי' וגוזן. (שמות יט) (ז) **ואל משה אמר,** מאן אמר. דא שכינה. עליה אל יי', כמה דכתייב, (שמות יט) ומשה עליה אל האלים וגוזן. (ס"א וירא אליו יי') **אמאי כל דא,** לךימא עמיהון קיים, בגין דהא אתפרעו, מה דלא נפקו הcli ממצרים, דהא אתפרעו, ולא אתפרעו, והכא ה' אתפרעו, ועallo בברית קיימא, דכתייב, (שמות ט') שם שם לו חוק ומשפט. דיקא ושם נטהו, בהאי את קדיישא, **דתתגליליא בהו,** והכא אהעדיים